

Sten Jacobsen
Vejen til Berlin
424 sider
Brændpunkt

Sproget og tonen er gennemført og for det meste, hvad man kan forvente af en dannelsesroman, der er skrevet ganske mange år efter, at dannelsen blev indført. Visse steder endda højagteligt og ganske ærbødigt.

Og ganske præcise og i vor tidsregning ikke alt for almindelige ordstillinger, hvilket er forfriskende.

Han gik foran hende og kunne i ryggen mærke, at hun fulgte efter.

Umærkeligt svøbt sig om byens huse. . .

Bagerudsalget.

København var bleven en europæisk storstad.

Stedlige forhold.

Sognebørn.

Visitten.

Hænderne sad grumme godt på hende.

Dér fik han nok den skinhellige karl.

Kollektkasserne.

Hælder til den anskuelse.

Man afsang Vor Gud han er så fast en Borg.

Det danske sommervejr tilsmilede

Er man ynder at et godt, gammeldags sprog med vendinger, der danner relief om gamle dage i København og på Sjælland, altså sidst i 1800-tallet, så er man godt tjent med bogen her.

Handlingen:

Som en anden Søren Kirkegaard vandrer Karl Henrik Theodor Severinsen fortvivlet rundt i København efter, at hans elskede har svigtet ham til fordel for hans bedste ven. Han vil nu finde ud af, hvad der er galt med ham. Han skal på en indre rejse.

Og håber at genvejen er en ydre,

Så han tager ophold, som det lidt gammeldags hedder, i en lille sydvestsjællandsk landsby; sjovt som forfatteren har valgt at kalde de sjællandske byer for f.eks. N. og F., V. og S., mens Skælskør og Haslev, Køge og Roskilde fint lader sig åbenbare.

Nuvel, måske man kan regne den ud, vi har været omkring Slagelse, hvor Poulsbjerg ØI stammer fra, og den er nævnt i bogen, måske Stubbekøbing, idet der vist endnu som i bogen står en statue af Frederik den VII, Vordingborg, Sorø og Nakskov og Faxe kan også være i spil på en eller anden måde . . . Skal vi prøve at holde os til Faxe.

Romanen animerer som vist til et vist geografisk detektivarbejde, for det er altid interessant med historiske romaner, der giver os ekko af en fjern fortid.

Karl Henrik lejer et værelse og bruger sit krudt på at komme igang med en roman, som han titulerer **Forgjort**. Det bliver sådan lidt autofiktivt, idet han skriver om sig selv og det lille samfunds borgere.

En kær roman der udmærker sig ved at give forfattere in spe nogle gode hints, idet det f.eks. ofte er vigtigt at lade personerne i romanen om at udvikle det videre forløb, selv om forfatteren har en helt anden idé

Og det må vi sige er et af elementerne i bogen. At nogle gange har man bare ikke kontrollen, men må lade sig følge med.

Spændende, spændende. Der er masser af gode lokationer i bogen, lige fra Holmensgade, Sortedamsøen, Søndermarken, Østre Farimagsgade, Frederiksberg Station, Århus og naturligvis - Berlin.

God læselyst. Romanen er anderledes, men en af dem, man bør gribe på vejen til at blive et måske lidt mere - åndrigt og dannet menneske.